

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 107, stk.1, TEUF, idet afgørelsen ikke subsidiært godtgør, at der forelå en fordel.
- Afgørelsens subsidiære konstatering af, at den forudgående skattebekræftelse fra 2003 tildelte LuxOpCo en økonomisk fordel, idet den var baseret på tre uhensigtsmæssige metodevalg, er støttet på en fejlagtig kvalificering af LuxOpCo's og LuxSCS' respektive roller og er ugrundet.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, idet afgørelsen fejlagtigt kvalificerer den forudgående skattebekræftelse fra 2003 som en individuel ad hoc-foranstaltning og følgelig med urette støtter sig på en formodning for selektivitet.
- Afgørelsen, der er baseret på en fejlagtig kvalificering af den forudgående skattebekræftelse fra 2003 som en individuel ad hoc-foranstaltning, lægger i henhold til den principale konstatering af selektivitet fejlagtigt en formodning for selektivitet til grund for at fastslå, at den forudgående skattebekræftelse fra 2003 er selektiv af natur.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF og retssikkerhedsprincippet, idet afgørelsens analyse af selektivitet er støttet på en fejlagtig referenceramme.
- Afgørelsen udelukker ved sin subsidiære konstatering af, at der foreligger selektivitet, ubehørigt Luxembourg's generelle administrative praksis vedrørende afregningspriser fra referencerammen i strid med gældende retspraksis.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med retssikkerhedsprincippet, princippet om tilbagevirkende kraft og princippet om ikke-diskrimination og en væsentlig formforskrift, idet den vurderer gyldigheden af den forudgående skattebekræftelse fra 2003 med henvisning til efterfølgende vedtagne OECD-retningslinjer.
- Afgørelsen anvender med tilbagevirkende kraft og diskriminatorisk, og ubehørigt i forhold til sagsøgerne og Luxembourg, standarder i OECD's 2017-retningslinjer for koncerninterne afregningspriser, der først blev udstedt, efter at Kommissionen havde indledt proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og længe efter vedtagelsen af den forudgående skattebekræftelse fra 2003.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 17 i forordning nr. 2015/1589 ⁽²⁾, idet afgørelsen anordner tilbagesøgning af støtten, til trods for, at den gældende forældelsesfrist allerede er udløbet.
- Afgørelsens anordning om tilbagesøgning er ulovlig, idet den tiårige forældelsesfrist, der er fastsat i artikel 17 i forordning nr. 2015/1589, er udløbet.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2018/859 af 4.10.2017 om statsstøtte SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) fra Luxembourg til Amazon (meddelt under nummer C(2017) 6740) (EUT 2018, L 153, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 9. juni 2018 — J. García Carrión mod EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Sag T-358/18)

(2018/C 276/83)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spanien) (ved advokat E. Arsuaga Santos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Codorníu, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket JAUME CODORNÍU — registreringsansøgning nr. 14 543 599

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. april 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 451/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og varemærke nr. 14 543 599 nægtes registreret for klasse 33.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Europa-Parlamentet og Rådets (EU) forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 11. juni 2018 — Unifarco mod EUIPO — GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)

(Sag T-359/18)

(2018/C 276/84)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Unifarco SpA (Santa Giustina, Italien) (ved advokaterne A. Perani og J. Graffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche Srl (Rom, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Unifarco SpA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TRICOPID« — registreringsansøgning nr. 14 287 056

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. marts 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2150/2017-5)